

SANNA KARLSTRÖM

Háromévesen olvasni tudtam
anyám gondolataiban.

Sosem nyert kártyában,
és úgy simogatta hajam,
hogy sokáig ébren maradtam.

Órákat, mutatókat és iránytűket mozgattam;
mindent, miből bebizonyosodott:
csak az akaratérő van.

Kanalakat, villákat hajlítottam
három ezüstös teáskanalat egy nap alatt,
vasrudat és légycsapó nyelét,
mert lehetséges volt.

Anyám nem volt dühös, így megy ez mindenhol:
az edények helyet cserélnek, a fém törni kezd,
természetfeletti erők irányítanak minket, mert ezt mondom:

és azt, hogy az ő illata,
vörösbor és Pond's Cocoa Butter,
időzik a szobában,
míg a tapéta mintái
színné, formává és rendszerré
nőnek a homályban.